SVENSKA CANADA TIDNINGEN

SWEDISH WEEKLY

P. M. DAHL, Managing Editor.

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING CO. Ltd., a joint stock company, incorporated under the Laws of Manitoba, at the office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Manitoba.

TELEPHONE 29 011

I Canada:		I U.S.A. och Sverige:	
Helt år i förek.	$2.00.	Helt år i förek.	$3.00.
Halvt år i förek.	$1.50.	Halvt år i förek.	$2.50.
4 månader i förek.	$1.00.	4 månader i förek.	$1.50.

Enligt Canadas lag, är ni ansvarig för betalningen av en tidning för hela den tid ni mottager denssamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant eller ni mottager den i någon annans namn. Da eder prenumerationstid är utlupen måste ni underrätta utgivaren samt vara att längre mottaga tidningen från postkontoret för att bli laglligen fri från efterkrav för vidare sändning. Om ni byter om bostad och ej underrättar utgivaren, därom, vadan tidningen fortfarande sändes till den gamla adressen, så är ni skyldig ertfarande betala för den samma (all personen, som mottager den icke gör det.

Icke beställda bidrag till tidningen, som ej kunna användas, återsändas ej, såvida ej porto medfoljes.

Adressförändringar:— De av våra prenumeranter, som avflyttat till annan ort, ombedjas vänligen, att till oss uppgiva namn på såväl sin gamla poststation som den nya, emedan vi i annat fall äro urståndsatta att sända tidningen.

Betalning:— De av prenumeranterna, som insända betalningen per post, ombedjas att göra det genom "money order", "express order" eller i registrerat brev. Privata "checks" måste åtföljas av 15 cents för "exchange". Kvitto erhålles genom ändring av datum på adressremsan å tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tillsändes prenumeranten, tills den är uppsagd och betalning efter $2.00 per år måste erläggas för skuld. Alla brev och försändelser adresseras alltid till

SWEDISH CANADA WEEKLY,
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Till tidningen insända "Fria Ords"-bidrag och polemiska inlägg betraktas som tidningens egendom.

ANNONSPRISER

på begäran. Efterfrågningar (3 ggr.) $1.50. Dödsanzeen med ramp och kors ej överstigande 3 tum $1.50. Förlovningsannonser, önskas, lediga platser m.m. 75c. per gång för utrymme icke överstigande 1 tum. Omfattande kyrkomotiser och meddelanden om kretsmöten, speciella missionsmöten, årsmöten o. dyl. 75 cents per tum. Dylik annonsering införes endast mot förut insänd likvid.

SVENSKA CANADA TIDNINGEN.
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Torsdagen den 24 juli 1930.

FEDERALVALETS HUVUD-PRINCIPER.

(Forts. fr. föreg. nummer)

DEN stora åtskillnaden mellan de bägge ledande partierna i årets valkampanj representeras kanske bäst av partiernas ledare själva. Om man vill göra sig besvär med att studera herrar Bennett och King, följa deras valkampanj och det sätt på vilket de framlagt de viktigaste frågorna, finner man också en ypperlig inblick i hur de bägge politiska ledarna komma att taga fast på regeringsarbetet och söka lösa de problem som för närvarande äro av sådan vital betydelse för landet i sin helhet.

Medan Bennett, hur mycket han än söker påvisa att han vill föra arbetarens, farm- såväl som industriarbetarens talan i parlamentet, i verkligheten och trots alla mer eller mindre finurliga maskeringar, och av rent praktiska skäl icke kan göra annat än föra kapitalets talan vid Ottawa, har premiärministern genom sitt sansade och statsmannalika uppträdande och genom att kunna peka på vad regeringen redan gjort och vilken politisk åskådning den följt och fortfarande är redo att följa till nytta och gagn för arbetarna, kunnat på ett slående och omotståndligt sätt bevisa att det liberala partiet och dess politik har lika mycket gemensamt med arbetarnas intressen som arbetarnas eget parti.

För kort tid sedan förkunnade mr. Bennet högljutt och animerat som alltid, att om hans parti komme till makten efter den 28 juli, så skulle han sammankalla parlamentet, sätta stopp för arbetslösheten, använda biljoner dollars för nykonstruktion, råda bot för de dåliga tiderna i Canada och så vidare.

Vad ligger nu bakom detta löfte? Det är rätt att parlamentet kommer att sammankallas, men inte för att råda bot för arbetslösheten, ty det finns ännu inget parlament på jorden, som genom att fastställa lagar och förordningar visat sig kunna ens förbättra förhållandena på arbetsmarknaden. Nej, vad mr. Bennett vill sammankalla ett parlament för är något helt annat. Han har också, om än i förtäckta ordalag framhållit detta, under sina vaital där han bland annat säger att det enda som kan råda bot för arbetslösheten är höjda tullar. Och det är detta han vill hava gjort.. Han måste nämligen bevaka deras intresse, vilka stå bakom honom i denna valkampanj, nämligen kapitalisterna ,industriidkarna och monopolisterna. De bry sig icke om arbetslösheten. De förlora icke penningar på den. Men vad de bry sig om är tullskydd. Höjda tullar så att levnadskostnaderna komma att stiga och de få bättre betalt för sina produkter. Det är icke i arbetarnas intresse som höga tullmurar komma att uppbyggas, det är endast och allenast i kapitalets intresse, som ett så drastiskt och för konsumentens vidkommande så ödesdigert steg kan komma att tagas.

Detta är emellertid vad mr. Bennett vill åstadkomma med inkallandet av ett urtima parlament. Och det är med dessa fint lagda beräkningar och fördöljda fraser som han förklarar krig mot den Dunningska budgeten. Ty något vågar han icke framkomma med kritik mot densamma, då han vet med sig att Canadas folk står bakom denna budget och att den redan visat sig hava ofantligt värde för landets spannmålsodlare. Detta bakslug och för en statsman föga smickrande handlingssätt är vad som i verkligheten innefattas i mr. Bennetts fagra lögte om ett sammankallande av parlamentet och lagar som komma att råda bot för arbetslösheten.

Premiärministern däremot framhåller att de säkraste och mest tillförlitliga sätt att permanent råda bot för de dåliga tiderna och den därmed påföljande arbetslösheten är att utvidga Canadas handelsomsättning, stärka vår export, sälja vårt vete, skaffa penningar till farmarna, så att de åter bliva köpkraftiga och kunna bidraga till vår industris utveckling. Detta har inspirerat Dunnings budget och detta är vad det liberala partiet vill arbeta för nu likaväl som förr..

Och intill den tiden kommer, då landet åter inträtt i normala förhållanden är han villig att i samråd med municipalsamhällena och de provinsiella regeringarna anslå miljoner och åter miljoner till uppförandet av nya järnvägsövergångar, så att dels arbete skaffas den del av Canadas befolkning, som behöver det, dels dessa ohyggliga järnvägsolyckor vid korsvägar komma att förhindras. Under sitt i förra veckan framförda tal i Winnipeg yttrade han bland annat: "Om municipalsamhällena och provinsregeringarna äro villiga att samarbeta med federalregeringen villig att giva dollar för dollar och på så sätt bidraga med hälften av alla omkostnaderna för bestridandet av kostnaderna för detta arbete. Och om detta mitt erbjudande mottages av de ovan anförda myndigheterna, är jag villig att omedelbart igångsätta sådant arbete och anskaffa de härför erforderliga beloppen."

Det är för att dryfta och uttröska denna fråga och få till stånd detta slags arbete, som det liberala partiet förklarat sig önska sammankalla en arbetslöshetskonferens omedelbart efter den 28 och vid denna konferens utlinjera detta arbetsprogram i detalj. Det behövs icke sammankallandet av ett helt parlament för att göra detta, beslutet kan fattas i "Order-in-Councel" och fördelningen har att ske med stöd av municipalsamhällenas och provinsregeringarnas medverkan. Sammankallandet av ett parlament, som mr. Bennett så storslaget utlovar kostar flera miljoner dollars. Sammankallandet av en dylik konferens endast en ringa brakdel därav. Och i tider då det är av så stor vikt att spara anser regeringen att de penningar som skulle behöva utgå för att hålla urtima parlament kunde finna bättre användning om de anslogos till de belopp, som äro nödvändiga för att bringa federalregeringens arbetsprogram till utförande. Och då vi veta att mr. Bennetts sammankallande av ett urtima parlament i realiteten endast kommer att medföra ökade tullsatser, höjda levnadsomkostnader, förhindrandet av export till England av Canadas vete, lagskydd för industrimagnater och monopol m. m., borde det ligga i varje ansvarskännande canadensares intresse att motverka ett dylt kabarockt spekulerande med allmänhetens medel och i stället understödja den liberala regimen och det av premiärminister King framlagda erbjudandet å regeringens vägnar. .

*

I föregående två artiklar och i ovanstående ha vi sökt framlägga en del av de viktigaste punkter, landets väljarkår har att taga i betraktande när de den 28 juli gå till valurnorna. Vi hava också under de gångna veckorna sökt framlägga de olika appeller, som framstående liberala män och kvinnor landet runt haft att rikta till Canadas folk, och i dag äro vi i tillfälle att på ett synnerligen slående sätt bevisa hur män, som under många år haft allmänhetens förtroende att representera Västerns farmare i Ottawa äro i sold hos de konservativa, därmed rent motarbetande valmännens intressen. Det kanske icke är rätt att helt rikta skulen på denne ansvarslöse man, vi veta nämligen allt för väl, vilka oerhörda patryckningar som från konservativt håll gjorts mot de kandidater som nu gå under beteckningen "independent" eller i många fall "progressiva". Ty de äro nästan undantagslöst icke annat än maskerade konservativa politiker, vilka antingen insatts som sprängkandidater, där de konservativa äro svaga eller också där man tror att en "progressiv" kandidat har lättare att appellera till väljarna än en konservativ. Att sådana män emellertid för all framtid skulle vara absolut förhindrade att kunna påräkna allmänhetens förtroende säger sig självt, och de, som en gång valt dem att representera dem i Ottawa också hava rätt att avfordra räkenskap från dem för deras missbrukande av väljarnas förtroende.

Detta bevisar emellertid bättre än något annat hur väljarkåren måste vara på sin vakt, när de sända sina representanter till Ottawa. Och det bör stå som ett varnande exempel på de konservativas förmåga att tubba och locka folk att ansluta sig till deras leder och motverka det parti, de konservativa äro lika rädda för som katten för het gröt.

Liknande exempel skulle kunna anföras i legio men det ovan anförda får vara nog och har också sin särskilda betydelse, då denne man vid senaste valet var invald i ett av de största skandinaviska distrikten i Canada.

*

Valet gäller först och främst budgeten — vilket i och för sig innebär en garanti för Canadas export, för säljandet av Canadas veteöverskott och lägre levnadskostnader för konsumenten. Detta är liberal politik sedan Sir Wilfrid Lauriers tid och har utvecklats under åren att möta dagens krav. Det är med dessa huvudpunkter på sitt valprogram, som de liberala vädja till landets väljarkår med begäran om att ånyo få mottaga det förtroende, som de förut haft att leda landets öden. Och med detta för ögonen bör varje ärlig och uppriktig man och kvinna i detta land, som hava landets bästa och Canadas utveckling för ögonen

RÖSTA LIBERALT DEN 28 JULI

Till Västerns män och kvinnor!

Det är mig en glädje att tillsammans med min goda vän och kollega från grannprovinsen Saskatchewan, Hon. Charles A. Dunning kunna förklara ,att huvudpunkten för det kommande valet — den viktigaste fråga, som då kommer att besvaras av Canadas röstberättigade innevånare och speciellt de i Västern bosatta — är godkännandet eller förkastandet av de brittiska preferenserna.

Hela vår framgång beror av den marknad, vi kunna erhålla för våra produkter. Vi måste försäkra oss om den största av alla marknader på andra sidan havet nämligen Storbritannien.

Det gläder mig att konstatera att Canadas befolkning sätter värde på vårt lands regering ,under ledning av Rt. Hon. W. L. Mackenzie King. Under dessa nio år, den suttit vid makten, har den förskaffat sig folkets förtroende och tillit, har uppfyllt sina löften genom effektiva handlingar och bidragit till att skaffa Canada ökat anseende över hela världen. Antingen jag talar om dess ställning till tarifffrågan, dess välbetänkta program för sänkning av kostnaderna för produktionen av maskiner och redskap, dess revidering av Crow's Nest taxorna, fullbordandet av Hudson Bay banan ,upphjälpandet av förhållandena i Maritime-provinserna, slutförandet av tvisterna om naturtillgångarna ,dess program för skapandet av en canadensisk nation, dess bidrag till världsfreden eller dess eminenta arbete i Nationern. Förbundgör jag mig endast till tolk för de åsikter som besjäla varje rättänkande canadensare att regeringens arbete har tjänat Canada och dess folk på bästa sätt.

En sådan meritliista är ett löfte och en garanti för att landets och folkets välfärd helt och fullt kan anförtros åt en regering, ledd av Rt. Hon. W. L. Mackenzie King.

Eder förbundne
T. A. Crerar.

"En ädel valkampanj."

Samtliga Canadas konservativa provinsregeringars chefer äro ute för att intala folk att rösta för de konservativa den 28. Som man torde erinra sig voro just dessa nobla herrar de första att fördöma regeringen i Ottawa för att icke göra något för arbetslösheten. Men sedan premiärminister King i Winnipeg förklarat sig villig att giva dollar för dollar till dessa herrar i avsikt att borteliminera arbetslösheten och få bort de hasardiska jämna järnvägsövergångarna, ha herrarna tystnat.

Om de verkligen menat allvar med att vältra skulden för arbetslösheten i Canada få federala regeringen, varför mottaga de icke genast mr. King erbjudande och få slut på arbetslösheten, frågar man sig ovillkorligen. Jo helt enkelt, blir svaret, därför att de vid uppgörandet av sina propagandatal uppsatte arbetslösheten som en huvudattack mot den liberala regimen och nu icke vilja vidgå eller erkänna att en liberal regering också visat sig kapabel nog, att om icke helt kunna göra slut på arbetslösheten, så dock anskaffa arbete för majoriteten av de, som ännu gå utan arbete. Men vad kan man annat begära av män, som tillhöra ett parti, som inom sig innesluter så obskyra och ansvarslösa personer som Winnipegs skrävlande borgmästare. Mannen som icke lärt sig veta mera hut, än att han fullständigt grundlöst beskyller sina motståndare för lögnare, förrädare och så vidare. Och detta kallas att föra en "nobel valkampanj, värdig det konservativa partiet" som mr. Bennett nyligen framhöll att de konservativa göra. Det senare kunna vi gå med på, de konservativa föra en valkampanj värdig deras parti, men om den råkar vara nobel eller ej, det torde väl läsekretsen själv kunna avgöra.

VAR SKALL JAG SÄLJA MITT VETE?

Vi fingo häromdagen mottaga ett brev från en av våra läsare ute på prärien. Hans namn är Robert Anderson och i avslutningen av sitt brev skriver han bland annat:

"Jag gick i onsdags ut över fältena och tittade på skörden. Den såg ganska bra ut, och jag kände mig ganska nöjd och belåten. Jag kan icke klaga på för mycket regn, icke heller på hagelskador eller "cutworms" och "sawflies." Det är förrästen länge sedan jag sett min skörd stå så fint. Men när jag så gick där och spankulerade och gjorde ett överslag av hur många bushels jag skulle kunna få bärga på acren, så rann det mig något i sinne, som jag inte kunde underlåta att gå och grubbla på ett par dar. Och som jag ännu inte kan få det ur "skallen" min, så må jag väl skriva till S. C. T. om det.

"Jag tänkte nämligen som så: "Om jag nu skulle få en god skörd, vilket jag så innerligt väl behöver, hur skall jag då kunna få sålja den och om jag sälja den, hur skall jag ordna så att jag kan få hyggligt pris för den. Då jag tänker att det i dag är tusentals farmare utöver västra Canada som tänka detsamma, kan jag icke underlåta att skriva till tidningen därom.

"Jag har hört på en massa politiskt prat i dessa dagar. Jag har hört vad bade King och Bennett haft att säga. Och farmare som jag är, bryr jag mig icke så mycket om storpolitiskt prat. Om handelsbalans och handelsförbindelser. Om handelsavtal och försäljningsskatter. Om återvända soldater eller brännsvinsexport till Staterna. Om tullsatser eller ålderdomspensionering. Om Hudson Bay-järnvägar och andra transportföretag. Det är bara en enda sak som rör mig och som jag tror betyder mera för Canadas farmare än något annat, antingen de bo i Öst eller Väst ,och det är: Hur skall jag sälja mitt vete? Hur skall jag få betalt för mitt arbete. Hur skall jag kunna göra gott för alla de förluster jag fick i fjol då poolen icke kunde sälja sitt vete? Hur skall jag kunna existera?

"Ja, detta är en massa frågor. Och det förefaller kanske som om det skulle vara ganska svårt att få svar på dem alla. Men sedan jag haft tillfälle att under de sista dagarna studera litet av vad den **Dunningska budgeten egentligen betyder för Canadas farmare har jag fått svar på alla frågorna och jag anser det därför vara bäst förenbart med mina farmarevänners intresse om jag framhåller att enda räddningen för oss farmare är att rösta för att denna budget får folkets förtroende den 28 juli och att de som utarbetat den och visat oss alla var räddningen ligger för farmarna bliva återinsatta i sina ämbeten i Ottawa.** ... .

"Jag ser inte på denna fråga från politisk synpunkt. Jag har aldrig hittills brytt mig om politik och det har inte betytt något för mig om de konservativa, de liberala, de progressiva, eller vad de nu alla heta, dessa politiska partier, vinna ett val. Men i år har valet en annan karaktär, en ekonomisk sådan, som betyder mer för oss farmare och grovarbetare än något annat. Det betyder vår existens. Det betyder pengar i vår egen ficka. Och det är därför jag i år för första gången i mitt liv tar aktiv del i en valkampanj, och bär med dessa rader få rikta en allvarlig och ärlig uppmaning till mina farmarevänner runt hela landet som hava denna tidning, att när valdagen randas gå ut som en man och rösta LIBERALT.

"Jag vet inte om mina ord hava något värde och kan betyda något för de liberala, men jag kan försäkra tidningens redaktion och de som eventuellt få läsa dessa rader att de äro ärligt menade och framsagda i den förhoppningen att de som läsa dem också vilia se saker och ting från samma synvinkel som jag själv, och jag tror alla ärliga farmare göra så.

"Jag skrev förut att jag icke bryr mig om politik. Och jag står fast därvid. Detta val är enligt mitt förmenande icke ett politiskt val. Det är ett ekonomiskt sådant. Och det gäller att få klart besked på om Canadas folk vill hjälpa farmarna att sälja vetet eller icke. Om farmarna och det övriga folket i landet icke bry sig om att få vetet sålt, ja då kunna de rösta på kommunister eller konservativa, på progressiva eller independent, det blir deras sak. Och om de få se sina elevatorer eller spannmålsmagasiner svälla av vete medan de själva icke ha råd att köpa kläder eller annat nödvändigt, det blir också deras sak. Men önska de få sälja sitt vete och önska de att vi åter skola få några slantar in på banken för kommande behov, då **måste** de i sitt eget intresse **stödja Dunnings budget och rösta för de liberala kandidaterna i deras valkretsar."**

— — — —

Vi hava icke kunnat underlåta att införa ovanstående skrivelse från en av våra mera kända svenska farmare i västra Canada. Den ger enligt vårt förmenande en ypperlig bild av vad som förestår Canadas folk i dessa dagar och skriven, som den är, av en man som icke tidigare hängivit sig åt politiken, utan i detta fall latit sunt förnuft tala ,tro vi att det kommer att finnas många, många av våra läsare som den 28 juli taga mr. Andersons ord i beaktande, och understödja det parti, som bevisligen kan råda bot för den kris, vi nu genomleva och därmed också sätta stopp för arbetslösheten i Canada.

Det liberala partiet har vädjat till landets valberättigade på fasta och säkra grunder. Det har visat den rätta vägen för oss att följa, och det är redo att leva upp till sina löften. Canada vet sig vara tryggast med premiärminister King vid statskutans roder, Canada har icke råd att spekulera eller att taga "chanser". Det är därför varje rättänkande man eller kvinna bör rösta för det liberala partiet och därmed säkerställa Canadas ekonomiska framtid."—

Red.

Vilken skillnad!

När en reparatör gör ett misstag, tar han dubbelt betalt för det. När en advokat gör ett misstag, är det just vad han önskar sig, ty då har han tillfälle att taga upp målet igen från början. När en läkare begår ett misstag, begraver han det. När en domare gör ett misstag blir detta landets lag och när en präst gör sig skyldig till ett misstag, är det ingen som märker skillnaden. Men — när en redaktör begår ett misstag — God natt!

Vakta dig för tjurens horn och grannens hedersord.

Ingen är profet inför sin egen svärmor.

Milton Campbell understöd er konservativa intressen.

Forts. fr. sid. 1.

detta parti, måste jag bekänna, att ifråga om de tvenne huvudpartierna gå mina sympatier främst till de konservativa. Om vara misstankar beträffande utnyttjandet av oljeresurserna i Alberta och Saskatchewan genom X-bolaget äro riktiga, och om mr. Bennett är en av de förnämsta aktieägarna i detta sistnämnda bolag, kan varje avslöjande av dylik art innebära allvarlig skada för det konservativa partiet.

Jag skulle därför vilja tillrada att denna fråga diskuterades med mr. Bennett först, innan man gav saken publicitet. Jag hoppas träffa Eder inom de närmaste tio dagarna.

Högaktningsfullt,
M. N. Campbell.

Bolagets namn har uteslutits, då man funnit att anklagelserna mot detsamma varit grundade på skvaller.

— — — —

Premiärministern i Kenora.

Ett uppmärksammat valtal inför ett stort auditorium den 16 dennes.

Premiärministern höll för en kort tid sedan ett uppmärksammat valtal i Kenora. Ur detta tal anföra vi följande citat:

"Vi komma att vinna över hela linjen. Väljarna komma att avgiva sitt uttalande med stadig stämma den 28 juli.

Önskar ni få tillbaka eder förre representant i kabinettet, eller vilja ni verkligen överlämna hans plats till någon av de herrar, som tillhöra oppositionen.

Jag påstår, att det icke finnes någon, som bättre tillvaratagit arbetarnas intressen än just Hon. Peter Heenan. Det skulle vara mer än förvånansvärt, om icke en man som han skulle få allas röster den 28 juli.

Vem var det som kämpade varmast för humanitära lagstiftning, som genomförts under de senaste åren? — Peter Heenan.

Vad hjälp fick han från de konservativa vid genomförandet av detta lagförslag. De motarbetade det, de skrattade åt det och de röstade emot det.

Jag ber eder allvarligt att noga studera de tvenne huvudpartiernas synpunkter på denna och andra viktiga frågor. Jag är övertygad om, att Ni skall finna, att de endast bygga på tomma löften, som aldrig hittills uppfyllts genom lagstiftning.

De konservativa ha alltid kämpat för monopolrätt. Folket i Canada borde tänka sig för mer än en gang, innan de anförtro ledningen av landets affärer i händerna på dem.

Med hänsyn till arbetena på vägarna i Nord-Ontario kan jag endast fatta detta som ett försök att köpa hela valkretsen och icke som man angiver, för avhjälpande av arbetslösheten. Allt jag kan säga är, att ni bör taga det arbete, ni kan få, men kom ihåg att eder rösträtt icke kan få ses av andra.

Ferguson är den största politiska humbug vi ha i Canada för närvarande. Han försöker att kringgå de verkliga problemen genom att hålla på med omtuggande av fem-cents historien.

Ni ha icke under hela denna kampanj hört ett enda ord av kritik mot regeringen. Ingen regering kan vända sig till folket med en renare och bättre meritiista än vår.

Canadas folk tänker först och främst på det egna landet och därjämte också på det stora Imperium, som alltid kämpat för fred och ordnat framåtskridande."

Bland indianer i Norra Manitoba.

Forts. fr. sid. 1.

icke gjort sitt intåg på denna del av den amerikanska kontinenten med undantag för några få jägare, missionärer och byteshandlare. Under de sista åren ha en hel del prospectors också besökt dessa trakter.

För närvarande håller man också på med att kartlägga detta vidda område, men ännu har man ej hunnit så långt.

Indianerna bo i allmänhet i tält om sommarna. En del ha byggt sig mycket enkla hus men i allmänhet kan man se ett eller flera tält utanför huset. Där uppehålla de sig också helst. Indianen flyttar ganska ofta för fisket skull och för jakten. Årstiderna spela ju naturligtvis en viss roll härvid lag. De lämna i allmänhet sina reserver i september eller oktober och ge sig av till sina resp. vinterjaktläger. De sprida ut sig ända till 100 miles i olika riktningar, vanligtvis till de större sjöarna eller floderna, där man kan fånga fisk, eller trakter, där man kan jaga älg och pälsbärande djur.

När de komma till en plats slå de först upp ett provisoriskt läger, vari de bo tills vinterlägret är färdigt och det blir kallt nog att flytta in där. Detta kan icke göras så länge någon fara för den kommande vintern, då fisken utgör den förnämsta födan , för folket och hundarna. Vinterfisket ger icke mycket och är ganska besvärligt, därför att snö och is täcker sjöarna. Den sistnämnda kan tidvis bli ända till 4 och 5 fot tjock. Trots detta fångar man i allmänhet icke nog fisk för vinterns behov. Det ser ut som om indianen helt litade på Guds försyn. Varje vinter är det samma elände med brist på fisk. Följaktligen få både människor ach djur svälta. Det är bedrövligt att se dessa magra hundkrakar behandlade på det mest råa och obarmhärtiga sätt av sina herrar. De piskas och slås ofta till döds. Indianen tycks tro att det är alldeles nödvändigt att ständigt klå dem. För min egen del har jag aldrig funnit detta. Själv använder jag icke piska eller klubba på dem.

(Forts. i nästa nummer.)